

3.15. MOCIONS SUBSEGÜENTS A INTERPEL·LACIONS

— Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre l'economia del tercer sector

Tram. 302-00174/10

Presentació

Grup Parlamentari Socialista

Reg. 70219 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 17.06.2014

A LA MESA DEL PARLAMENT

Maurici Lucena i Betriu, portaveu, Juli Fernandez Iruela, diputat del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre l'economia del tercer sector (tram. 300-00183/10).

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Introduir mecanismes necessaris en els processos de contractació pública, que tinguin en compte les especificitats de les entitats del tercer sector, la introducció de clàusules socials, i la valoració dels preus finals amb IVA.
2. Dissenyar un pla de pagament dels deutes pendents a les entitats del Tercer Sector Social des del 2010 en el termini de tres mesos.
3. Redactar un pla de suport i incentius per a el foment de l'economia social i l'establiment de xarxes d'intercanvi comercial i col·laboració en matèries de qualitat, recerca, investigació o economies d'escala.
4. Impulsar un pla de millora per les necessitats financeres de les entitats del tercer sector que permeti l'accés al crèdit bancari amb una major implicació de l'Institut Català de Finances, faci que el fons de garantia de l'economia social sigui accessible per a les entitats del tercer sector, faciliti garanties a les empreses de l'economia del tercer sector i faciliti l'accés al crèdit. El Govern s'ha de comprometre a substituir progressivament les convocatòries de subvencions, per a procediments de subvencions plurianuals que agilitzin i redueixin els costos de gestió i de control i facilitar-ne l'accés.
5. Impulsar noves mesures que fomentin una estratègia d'incentivació i formació del voluntariat per a potenciar la solidaritat ciutadana i canalitzar els recursos cap a les entitats socials.
6. Impulsar actuacions que permetin millorar la col·laboració entre les entitats del tercer sector i el món

empresarial, estableixin contractes-programa amb les entitats socials i que apostin per la reserva social en la contractació pública. En aquest sentit, s'ha d'impulsar una cartera de projectes d'interès per el tercer sector que pugui abordar empreses interessades a desenvolupar projectes de RSC.

7. Comprometre's a la millora de la concertació de serveis socials per tal de contribuir a una millora en l'estabilitat de les finances de les entitats que presten als serveis, i garantir el manteniment de les bestretes en les convocatòries al voltant del 80-90%.

8. Agilitzar els mecanismes necessaris per complir el compromís assolit en el Pla de Suport al Tercer Sector d'impulsar la simplificació administrativa en tots els processos de sol·licitud, tramitació i justificació de subvencions, i també en el registre i els censos de les entitats.

9. Impulsar dels canvis legislatius per afavorir el mecenatge amb el finançament privat dels projectes, i la millora dels incentius fiscals.

Palau del Parlament, 11 de juny de 2014

Maurici Lucena i Betriu
Portaveu del GP SOC

Juli Fernandez Iruela
Diputat del GP SOC

— Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre la situació actual del Cos de Mossos d'Esquadra

Tram. 302-00175/10

Presentació

Grup Parlamentari de Ciutadans

Reg. 70230 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 17.06.2014

A LA MESA DEL PARLAMENT

Albert Rivera Díaz, president, Matías Alonso Ruiz, diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpe·llació al Govern sobre la situació actual del Cos de Mossos d'Esquadra (tram. 300-00184/10).

Moció

1. El Parlament de Catalunya constata la necessitat de crear en seu parlamentària una Comissió d'Investigació per determinar la possible relació de la Fundació CESICAT en diferents casos d'espionatge polític dels que s'ha tingut coneixement al llarg dels darrers mesos.
2. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a presentar en seu parlamentària en el termini d'un mes un informe sobre les investigacions internes

en relació a la possible implicació de l'Administració de la Generalitat de Catalunya en el cas de possible intrusió il·lícita en la xarxa del Sindicat de Polícies de Catalunya.

3. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a adoptar totes les mesures necessàries per tal de

3.1 Desvincular la Fundació CESICAT de qualsevol tasca relacionada amb qüestions susceptibles d'investigació policial i/o judicial, que ha de ser responsabilitat directa d'una unitat específica i especialitzada del Cos de Mossos d'Esquadra.

3.2 Mantenir la Fundació CESICAT sota dependència del Departament d'Empresa i Ocupació, complint estrictament els objectius estratègics del Pla de Seguretat TIC a Catalunya, fomentant sinergies amb les empreses d'aquest sector i enfortint la seguretat de les infraestructures de la comunicació i la informació del sector públic, de les empreses i dels particulars, restant al marge de qualsevol vinculació directa amb la investigació de possibles delictes.

4. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a elaborar anualment una memòria de les activitats dutes a terme per la Fundació CESICAT i presentar-la, per a la seva discussió i debat, al si de la Comissió d'Empresa i Ocupació.

5. El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a lliurar en seu parlamentària i publicar a la web del Departament d'Interior l'organigrama vigent del Cos de Mossos d'Esquadra, en què hi figuri l'estructura actual i hi constin de forma detallada totes les seccions específiques que hi puguin haver en el si de les diferents divisions.

6. Ateses les condicions especials de penositat i els riscos inherents a l'exercici de les seves funcions policials, i tal com ja s'ha fet respecte d'altres col·lectius de funcionaris de la Generalitat, el Parlament de Catalunya insta el Govern a constituir una mesa sectorial de la Policia de la Generalitat - Cos de Mossos d'Esquadra, com a mesa de negociació independent de la Mesa de la Funció Pública, per tal que els interessos dels Mossos d'Esquadra s'hi trobin legítimament representats i es garanteixi la participació en la determinació de les seves condicions de treball, ateses les particularitats pel que fa a les seves funcions, horaris i règim estatutari.

Palau del Parlament, 12 de juny de 2014

Albert Rivera Díaz
President del GP de C's

Matías Alonso Ruiz
Diputat del GP de C's

— **Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la violència que generen els grups radicals i els organitzats**

Tram. 302-00176/10

Presentació

Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya
Reg. 70234 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 17.06.2014

A LA MESA DEL PARLAMENT

Josep Enric Millo i Rocher, portaveu, Pere Calbó i Rocca, diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre la violència que generen els grups radicals i els organitzats (tram. 300-00185/10).

MOCIÓ

1. El Parlament de Catalunya, vistos els incidents ocorreguts després del desallotjament de «Can Vies», al barri de Sants de la ciutat de Barcelona, dóna suport a les accions dutes a terme pels Mossos d'Esquadra i la Guàrdia Urbana de Barcelona que amb la seva professionalitat han protegit a les persones i els béns amenaçats pels aldarulls i han restaurat l'ordre públic alterat i la seguretat ciutadana.

Tanmateix reconeix els esforços realitzats pels veïns i comerciants del barri de Sants, als que trasllada la seva solidaritat, i al Cos de bombers de l'Ajuntament de Barcelona, els serveis sanitaris i els voluntaris que han contribuït a palliar els danys ocasionats.

2. El Parlament de Catalunya considera que qualsevol objectiu polític i social queda deslegitimant per l'ús de la violència i no pot menys que condemnar fermament tota forma de protesta que comporti l'ús de qualsevol tipus de violència o la realització d'actes vandàlics que limitin els drets aliens o destrueixin el patrimoni de tots.

3. El Parlament de Catalunya promou l'aïllament i el rebuig social de la violència urbana i dels desordres públics. En aquest sentit, el Parlament convida tots els ciutadans i els mitjans de comunicació social a contribuir, cadascú des del seu àmbit, a expressar el rebuig a la violència urbana.

4. El Parlament de Catalunya instar el Govern de la Generalitat a:

a) Impulsar, de forma decidida, la investigació de les activitats dels grups radicals que aprofiten les concentracions de persones per actuar de forma violenta, d'aquells grups de l'esquerra radical que utilitzen la violència per assolir els seus objectius i dels grups organitzats anomenats popularment com bandes llatines.

En aquest sentit, el Departament d'Interior, en el termini de tres mesos, presentarà a la Comissió d'Interior d'un informe on es defineixi la tipologia d'aquests col·lectius així l'evolució dels mateixos en els darrers anys, els riscos que comporten per la seguretat pública i el balanç de l'activitat policial respecte a l'activitat delictiva que porten associada aquestes organitzacions.

Revisar l'organització i els mitjans de les unitats dedicades a combatre aquest tipus de delinqüència adoptant les mesures que siguin necessàries per millorar la resposta a aquests fenòmens i l'increment de les mesures d'investigació i vigilància.

b) Coordinar-se amb els ajuntaments afectats, per tal de garantir la personació com acusació particular, de la Generalitat o de l'ajuntament afectat, en aquelles procediments que se segueixin contra els responsables dels actes violents. La finalitat és garantir, en el marc dels procediments judicials instruïts a l'efecte, que els responsables dels desordres públics es facin càrrec dels danys produïts en la seva totalitat.

c) Intensificar la col·laboració amb la Fiscalia i el Poder Judicial per tal d'aplicar una resposta penal eficaç a les persones responsables d'aquests actes violents.

d) Donar compliment, amb caràcter d'urgència, a la Resolució 476/X del Parlament de Catalunya especialment pel que estableix: «*S'ha de redactar o revisar el protocol d'actuació dels mitjans de comunicació que cobreixen informativament desordres públics. Aquest protocol ha de garantir el dret dels ciutadans a la informació, l'exercici professional dels mitjans de comunicació, la integritat física dels ciutadans, periodistes i agents de policia i una actuació eficaç dels cossos policials. El dit protocol l'han de fer el Govern juntament amb el Col·legi de Periodistes de Catalunya*».

e) Establir un fons econòmic destinat a la reparació dels danys, quan aquests no es cobreixen per les assegurances, que pateixen per actes vandàlics, en el marc d'aquests esdeveniments, comerços, serveis, particulars, institucions i la Corporació local, tot formulant una proposta d'aplicació del fons.

Palau del Parlament, 11 de juny de 2014

Josep Enric Millo i Rocher Pere Calbó i Roca
Portaveu del GP del PPC Diputat del GP del PPC

— Moció subsegüent a la interpe·l·lació al Govern sobre l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural

Tram. 302-00177/10

Presentació

Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya
Reg. 70235 / Admissió a tràmit: Mesa
del Parlament, 17.06.2014

A LA MESA DEL PARLAMENT

Josep Enric Millo i Rocher, portaveu, Alicia Alegret Martí, diputada del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpe·l·lació al Govern sobre l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural (tram. 300-00186/10).

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Obrir línies de treball efectives entre l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural i l'Agència Catalana de Turisme per promoure el treball conjunt i compartir dades i informació. En aquestes línies de treball haurà de col·laborar també, els serveis de turisme de les Diputacions provincials i dels ajuntaments catalans.
2. Elaborar, abans de finalitzar l'any 2014, un pla de màrqueting i comunicació de l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural amb l'objectiu de definir els objectius i les estratègies a seguir per comunicar i difondre de forma efectiva el patrimoni cultural català vers el seu públic potencial.
3. Aprofitar els instruments que les tecnologies intel·ligents de la informació i la comunicació posen al nostre abast per a promoure i difondre el patrimoni cultural català per tal de captar nous públics i adaptar l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural a les noves dinàmiques experiencials de consum.
4. Incrementar les accions de l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural per a donar un salt qualitatiu i buscar valor afegir a l'oferta patrimonial que tendeixin a l'oferta experiencial de visita.
5. Potenciar les accions de promoció i captació del turista de proximitat: tant el català com el de la resta d'Espanya
6. Buscar nous vincles complementaris entre patrimoni i territori, entre la marca cultural i turística genèrica Catalunya i les marques turístiques de Barcelona, Costa Brava, Costa Daurada, Costa Barcelona, Catalunya Central, Pirineus, Terres de Lleida, Terres de l'Ebre i Val d'Aran.

7. Definir els imports provinents de la taxa turística que estan previstos de destinar a matèria de promoció cultural i de patrimoni així com l'ús que té previst donar-hi el Departament de Cultura.

Palau del Parlament, 12 de juny de 2014

Josep Enric Millo i Rocher Alicia Alegret Martí
Portaveu del GP del PPC Diputada del GP del PPC

— **Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la reconfiguració del mapa comunicatiu**

Tram. 302-00178/10

Presentació

Grup Mixt

Reg. 70257 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 17.06.2014

A LA MESA DEL PARLAMENT

David Fernández i Ramos, portaveu del Grup Mixt, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament del Parlament, presenta la següent moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre la reconfiguració del mapa comunicatiu (tram. 300-00180/10).

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

MERCANTILITZACIÓ DE L'ESPAI AUDIOVISUAL

REPLEGAMENT DE LA FUNCIÓ SOCIAL DELS MITJANS DE COMUNICACIÓ EN BENEFICI DELS INTERESSOS PRIVATS MERAMENT LUCRATIUS

La voràgine neoliberal tampoc deixa indemne la comunicació i la cultura, que, com altres sectors, es transmutem ràpidament al compàs d'allò que dicta i mana el mercat. És a dir, la gran trinitat globalitzadora: el Fons monetari internacional, el Banc mundial i l'Organització mundial del comerç. Trinitat a la qual s'ha de suma un cosí disciplinat; la comissió europea. És aquest marc geoecòmic on s'ha produït una mutació radical dels mitjans de comunicació, els quals s'han replegat en grans grups de comunicació que concentren molt poder i, per tant, d'influència i de generació d'estats d'opinió. El pretès *superpoder* del «Ciutadà Kane» d'Orson Wells és ridícul en comparació amb el que tenen avui els megagrups mediàtics.

Enfront d'aquesta reconfiguració capitalista del mitjans de comunicació, i, més encara, en el context polític, econòmic i social obert a Catalunya, ha arribat l'hora, com també hem plantejat en aquest cambra en el cas de la moció sobre economia social i solidària, de situar les persones i el dret a la informació en el centre neuràlgic i prioritari de les polítiques públiques en matèria audiovisual.

Un objectiu prioritari per combatre les dinàmiques de desdemocratització, concentració de poder, reducció del pluralisme homogeneïtzació discursiva, i d'afavoriment dels interessos privats en clau oligopolística que s'esdevenen en l'àmbit audiovisual del país a remolc del que passa a escala internacional (global).

Vocento, Antena 3/Planeta, Grupo Zeta, Grupo Godó, Prisa, Telecinco, Unidad Editorial, Mediapro/Imagina i Prensa Ibérica són els grans grups mediàtics que controlen la generació d'opinió en aquest país i, com és obvi, no ho fan en benefici de l'interès públic, sinó que són la veu del seu amo. És a dir, l'oligarquia capitalista emparentada amb la banca, la qual percep aquells conglomerats empresarials de la informació, no com una font de beneficis, sinó de creació d'opinió; el valor dels mitjans de comunicació rau en els milions o centenars de milers d'audiències o lectors als quals es pot transmetre allò que interessa als manaires dels conglomerats de comunicació, però també (i això és clau) silenciar allò que no els interessa.

Aquesta transformació dels mitjans de comunicació en clau capitalista compte amb la connivència i suport dels poders públics, que fan mans i mànigues per convertir l'àmbit comunicatiu en un mer mercat desregulat. L'interès públic i la funció social dels mitjans de comunicació esdevé una anècdota, perquè allò prioritari és afavorir els interessos privats.

Uns quants exemples ho palesen:

Liberalització de l'espai radioelèctric

Entre el 2009 i 2010 s'han aprovat diverses normatives que aprofundeixen més en el procés de liberalització i privatització de les telecomunicacions i de l'espai públic radioelèctric. En aquest sentit, sobresurt la Llei de l'economia sostenible que modifica la Llei general de telecomunicacions espanyola, que liberalitza el sistema de llicències de l'espai radioelèctric. Això significa, primer, que els beneficiaris d'una llicència la poden comercialitzar i, segon, canviar-ne l'ús, de manera que, per exemple, un espai públic inicialment adjudicat per a emissions de televisió pot acabar servint per oferir teleporqueria de serveis comercials. És necessari recordar que l'espai radioelèctric és un bé públic i com a tal ha de satisfer els interessos col·lectius per garantir el dret a la informació veraç (art. 20 de la Constitució espanyola) i el dret a la comunicació.

En conseqüència, les noves normes no fan referència al dret ciutadà a usar l'espai radioelèctric a través dels anomenats mitjans comunitaris o també coneguts com a tercer sector de la comunicació (TSC).

La llei de la TDT va ratificar l'aposta per la mercantilització de l'espai audiovisual

La transició digital de la televisió va comportar una reorganització del mapa televisiu, especialment perquè es va ampliar exponencialment el nombre de canals als quals podia accedir la ciutadania. Tanmateix,

les adjudicacions de la TDT van beneficiar exclusivament els conglomerats mediàtics, que van utilitzar les llicències de TDT per promoure (bàsicament) espais comercials pèrfids i la teleporqueria. A més, és clar, la llei de la TDT va augmentar la descompensació (llavors ja flagrant) entre canals en català i castellà.

Reforma de les lleis de la CCMA i del CAC i desmentament dels mitjans públics de comunicació

El projecte de llei del Govern, presentat paradoxalment com una mesura per garantir la independència del CAC i del Consell de Govern de la CCMA, representa un reforçament del presidencialisme en aquests òrgans i no defensa retornar a la necessitat de majories qualificades a l'hora d'elegir-ne els membres, com la llei del 2007, acordada per tots els partits excepte el PP. En conseqüència, les reformes de les lleis de la CCMA i del CAC, promogudes pel govern, redueixen el control democràtic dels mitjans públics.

Tanmateix, el que és més greu, és que aquestes decisions apunten cap a un model de televisió pública inserida en el marc neoliberal, que implica (sobretot) externalitzar tot el que no siguin continguts informatius. El govern ja ho va intentar amb el departament comercial, encara que a última hora es va fer enrere gràcies a les vagues dels treballadors de TV3 i la ciutadania. Menys sort han tingut els mitjans de comunicació del País Valencià i les Illes Balears, en què l'atac frontal dels governs del PP els ha liquidat. L'última mostra de laminació dels mitjans públics s'ha materialitzat amb la decisió del govern espanyol de requisar un dels múltiples de Televisió de Catalunya, la qual cosa suposarà, si la mesura esdevé ferma, el tancament de diferents canals.

LA CIRERETA DEL PROCÉS DE MERCANTILITZACIÓ DE L'ESPAI AUDIOVISUAL: LA PERSECUCIÓ DELS MITJANS COMUNITARIS

A aquest procés de reconfiguració mercantilista de l'espai audiovisual s'hi ha de sumar la baula que tanca el cercle: la persecució i tancament dels anomenats mitjans comunitaris, també coneguts com a tercer sector de la comunicació (TSC).

La prova (mostra) més recent data del passat 27 de novembre de 2013, quan operaris del Departament de mitjans de comunicació de la Generalitat de Catalunya van clausurar l'emissor de **LaTele.cat**; un projecte comunicatiu comunitari que va néixer el 2005 de la mà de l'assemblea de la comunicació social (ACS) i de la campanya «Okupem les ones».

El fenomen dels mitjans de comunicació comunitaris a Catalunya no és nou, sinó que arrossega una tradició de més de 30 anys, ja sigui a través de les anomenades ràdios lliures (Contrabanda, Ràdio Pica, Ràdio Bronka o Ràdio Bala Manresa) o de les televisions sense ànim de lucre (comunitàries) com, per exemple, Televisió Cardedeu, la primera televisió en català de la història i la primera televisió local de l'Estat espanyol.

La característica comuna dels mitjans comunitaris és que sorgeixen de la societat amb l'objectiu de bastir un espai comunicatiu plural i democràtic que trenca el binomi integrat pels dos sectors de comunicació tradicionalment reconeguts: el públic governamental i el privat comercial. D'aquesta manera, aquests mitjans comunitaris es caracteritzen per què:

1. Són mitjans d'iniciativa social que persegueixen també una finalitat social;
2. No tenen afany de lucre;
3. Són mitjans oberts a la participació més àmplia possible pel que fa a la propietat del mitjà; l'accés a l'emissió, així com també a les diverses decisions de programació, administració, operació, finançament i avaluació;
4. I són mitjans que persegueixen satisfer les necessitats de comunicació i habilitar l'exercici del dret a la informació i a la llibertat d'expressió de persones integrades en comunitats determinades.

TRAÇANT EL CAMÍ CAP A LA REORDENACIÓ EQUITATIVA DEL MAPA AUDIOVISUAL

El retrat i la descripció de l'àmbit audiovisual que hem fet fins ara ens traça un escenari en què tot, ja sigui la legislació o les apostes polítiques dels governs (català i espanyol), es decanta (i cada vegada de forma més accentuada) a favor dels grans emporis de la comunicació, mentre que els mitjans públics pateixen intents constants de laminació i els comunitaris (tercer sector de la comunicació) se'ls fa la vida impossible.

L'aposta del poders públics d'afavorir els conglomerats oligopolístics de comunicació; d'esberlar la pluralitat narrativa de l'espai comunicatiu; de desdemocratitzar-lo; i de vertebrar-lo al marge de la ciutadania, exigeix, de forma peremptòria i urgent, encetar un procés de reordenació del mapa audiovisual amb l'objectiu d'equilibrar equitativament la presència i el protagonisme dels tres actors presents en l'espai comunicatiu: (1) l'àmbit públic; (2) el privat; i (3) el comunitari.

UN PRIMER PAS: POTENCIAR, REFORÇAR I CONSOLIDAR ELS MITJANS COMUNITARIS

I aconseguir-ho exigeix d'entrada, i per començar, potenciar, reforçar i consolidar els mitjans comunitaris, perquè són un dels elements clau per garantir el pluralisme mediàtic. Uns mitjans que avui han de sobreviure desafiant greus dificultats econòmiques; patint les imposicions d'un marc legal quasi inexistent; i vivint pendents que els precintin l'emissora o la televisió per emetre sense llicència.

Una situació que contrasta amb el context en què vivim; un context en el qual es desenvolupen tecnologies de comunicació molt lleugeres i molt barates, i d'abast planetari, que doten els mitjans comunitaris d'un po-

tencial de creixement i expansió importantíssim que obre la possibilitat de situar-los en l'espai comunicatiu al mateix nivell que els mitjans públics i privats.

Tanmateix, i com hem apuntat, els poders públics no s'ubiquen en aquest escenari, sinó en el contrari. L'anàlisi de la legislació vigent ho confirma:

Llei catalana de l'audiovisual (2005)

Els articles 70 i 71 de la llei reconeixen els serveis de comunicació comunitària que preveu la reserva d'una fracció de l'espai públic de comunicació pels mitjans sense afany de lucre. Però, com especifica l'art. 70.7 aquesta reserva queda supeditada «als plans tècnics» i «sempre que l'espai radioelèctric ho permeti». És a dir, la reserva d'una fracció de l'espai públic als mitjans comunitaris resta supeditada a la voluntat política. No només això, sinó que l'activitat de foment d'aquests mitjans que l'article 71 atribueix als poders públics no s'han concretat en res.

La conclusió que es desprèn és que la llei catalana de l'audiovisual reconeix l'existència dels mitjans comunitaris, però no en regula la situació legal, que s'hauria de desenvolupar amb un reglament o en forma de llei.

Llei espanyola general de l'audiovisual (2010)

Malgrat que la norma reconeix i imposa un marc de regulació als mitjans comunitaris ho fa des d'una perspectiva restrictiva que en limita (al màxim) les possibilitats de desenvolupament, consolidació i creixement. Per exemple, la llei general de l'audiovisual determina que l'abast d'emissió dels mitjans comunitaris no pot superar l'àmbit local, la qual cosa els ubica en una situació d'inferioritat vers els mitjans de comunicació públics i privats.

Decret que estableix el Pla tècnic estatal de la TDT

La lògica de no permetre el desenvolupament dels mitjans comunitaris queda radicalment plasmada en el decret pel qual s'estableix el Pla tècnic estatal de TDT, encara que aquí la responsabilitat del vet als mitjans comunitaris s'ha d'atribuir a les Comunitats Autònomes. El decret només enumera freqüències disponibles i no fa cap referència als mitjans comunitaris, de manera que el greuge es va produir en els concursos de freqüències convocats per les comunitats autònomes, en els quals es van excloure expressament els mitjans comunitaris. Per tant, és una decisió exclusivament política i no pas jurídica, perquè com apuntàvem, el pla tècnic estatal de la TDT no exclou pas els mitjans comunitaris de poder concursar a una freqüència de TDT.

En el cas de Catalunya, com veurem més endavant, la llei catalana de la comunicació reconeix els mitjans comunitaris des del 2005 i, fins i tot, en contempla una reserva als concursos d'adjudicació de llicències de ràdio i TV, però aquest mandat s'ha incomplert; ja sigui en el concurs de TDT local del 2008 o en els con-

cursos de ràdio del 2006 i del 2013. Després d'aquests concursos, les freqüències disponibles s'han esgotat i, per tant, ja no queda espai per atorgar nous serveis audiovisuals.

Llei espanyola d'economia sostenible

Aquesta norma modifica la llei general de telecomunicacions per adaptar-la a les directives europees de liberalització de l'espai radioelèctric. D'aquesta manera, per exemple, si fins ara les llicències d'ús d'aquest espai s'associaven a determinats usos (televisió, ràdio, serveis comercials, etc.), ara, el sistema de llicències es liberalitza de manera que el beneficiari de l'adjudicació pot comercialitzar la llicència i canviar-ne (també) l'ús. Això és el que mana la Comissió europea; introduir mecanismes de mercat en l'administració de l'espai radioelèctric, perquè assegura que aquesta mesura sumarà al mercat de telecomunicacions dels països de la UE un valor d'entre 8 i 9 bilions d'euros anualment. Recordem que l'espai radioelèctric és un bé públic i que, per tant, ha de satisfer els interessos col·lectius i no els privats exclusivament.

CONCLUSIÓ. En aquest context legislatiu, la conclusió és palmària: les ràdios i les televisions comunitàries viuen en una situació de plena indefensió i absoluta marginalitat. Sí, sobre el paper se'ls reconeix l'existència, però a la pràctica se'ls impossibilita la pervivència. I no només això, sinó que el marc legal vigent és del tot insuficient per garantir no només l'emissió, sinó el desenvolupament i consolidació dels mitjans audiovisuals comunitaris.

Aquesta situació (legislativa) ens situa molt lluny de l'objectiu que abans apuntàvem d'equilibrar equitativament la presència i el protagonisme dels tres actors presents en l'espai comunicatiu: (1) l'àmbit públic; (2) el privat; i (3) el comunitari. En aquest sentit, i arran del tancament de LaTele.cat, el Sindicat de Periodistes de Catalunya va reivindicar la modificació de la llei audiovisual catalana per garantir que tots els actors tinguin una presència justa i equilibrada en l'espai audiovisual. I no només això, sinó que s'ha d'actuar sobre les llicències ja repartides, per tal de fer lloc als mitjans de comunicació comunitaris.

UN EXEMPLE DE REORDENACIÓ DEL MAPA AUDIOVISUAL: EQUADOR

El 14 de juny de 2013, a l'Equador va entrar en vigor la llei orgànica de comunicació amb l'objectiu prioritari d'equilibrar el pes i el poder de la tríada d'actors que operen en l'àmbit audiovisual: (1) el públic; (2) el privat; i (3) el comunitari. Per assolir aquest objectiu, la llei fixa, entre d'altres, les següents premisses:

1. PROHIBICIÓ DEL CONTROL BANCARI DELS MITJANS. La legislació equatoriana és la primera que fixa la incompatibilitat del sector bancari amb la propietat dels mitjans de comunicació. És incompatible ser directiu o accionista important a una entitat financera i alhora

ser directiu o accionista important a un mitjà de comunicació;

2. **DEMOCRATITZACIÓ DELS MITJANS.** Ahora, la llei que estableix les autoritats públiques treballaran per «crear les condicions materials, jurídiques i polítiques per assolir i aprofundir en la democratització de la propietat i l'accés als mitjans de comunicació, així com en generar espais de participació i facilitar l'accés a les freqüències de l'espectre radioelèctric».

3. **DISTRIBUCIÓ EQUITATIVA DE LES FREQUÈNCIES.** L'espai radioelèctric es distribueix de forma equitativa en tres parts: (1) mitjans privats finançats per la publicitat; (2) mitjans públics finançats pels Estats (no pels governs); i (3) mitjans comunitaris, que visibilitzen els moviments socials i atorguen veu a la ciutadania.

4. **PROHIBICIÓ DE LA PROPIETAT ESTRANGERA DELS MITJANS.** Els mitjans de comunicació equatorians són de caràcter nacional i no podran pertànyer a empreses estrangeres ni a ciutadans estrangers;

5. **PROHIBICIÓ DE COMERCIALITZAR LES CONCESSIONS DE L'ESPAI RADIOELÈCTRIC.** La persona (física o jurídica) beneficiària d'una concessió de freqüència atorgada per l'Estat no la pot vendre, revendre, traslladar, transferir o llogar.

MESURES DE SUPORT ALS MITJANS COMUNITARIS. La llei fixa mecanismes de contractació preferent a favor de l'economia solidària, de manera que les entitats estatals han de contractar publicitat als mitjans comunitaris, així com serveis de disseny i altres.

El Parlament de Catalunya insta al Govern de la Generalitat:

Moció

1. Garantir la consideració de «servei públic» als mitjans de comunicació comunitaris, perquè així no consta a la llei de la comunicació audiovisual de Catalunya.

2. Instar el govern espanyol que divideixi l'espai radioelèctric en terços; un terç pel mitjans públics, un terç pel mitjans privats i un terç pels mitjans comunitaris, per cada àmbit de cobertura (català i local).

3. Establir que, en cap cas, s'entendrà que els serveis audiovisuals sense afany de lucre impliquin necessàriament un servei de cobertura geogràfica restringida. L'àrea de cobertura quedarà definida per la finalitat pública i social del projecte.

4. Crear el Consell de la Radiodifusió Lliure i Comunitària com a mecanisme de control ciutadà de l'aplicació de la normativa sobre mitjans sense ànim de lucre, així com en l'elaboració i l'aplicació de polítiques que afectin el sector. El Consell de la Radiodifusió Lliure i Comunitària actuarà de forma independent en col·laboració amb el Consell de l'Audiovisual de Cata-

lunya, i serà consultat amb caràcter preceptiu en tots els procediments que afectin el sector.

5. Establir que les obligacions pressupostàries per als serveis audiovisuals comunitaris s'adaptin a la seva naturalesa sense afany de lucre i basada en el voluntariat, per tal que no constitueixin una barrera econòmica en l'exercici de la llibertat d'expressió, així com per garantir la sostenibilitat d'aquests serveis.

6. Els plans urbanístics hauran de contemplar reserva d'espai d'antenes per a la radiodifusió sense ànim de lucre, així com es fa per a antenes amb altres usos d'interès públic. Quan per requeriments tecnològics s'hagin d'utilitzar els serveis de prestadors privats que exploten comercialment el domini públic radioelèctric, s'establiran normes *must carry* per als serveis sense ànim de lucre i ajuts al finançament dels serveis de transmissió.

7. Introduir el dret d'accés a l'emissió de ràdio i televisió com a part del dret d'accés a la comunicació i introduir mecanismes d'informació i participació en l'elaboració dels plans tècnics que planifiquen l'ús de l'espai radioelèctric.

8. Regular la situació dels mitjans comunitaris via llei o reglament, perquè actualment la legislació vigent només en reconeix l'existència i fer-ho conjuntament amb la participació del sector.

9. Revisar les llicències ja concedides i reordenar el repartiment de l'espai radioelèctric en tres terços, atorgant, a la fi, el lloc que correspon als mitjans comunitaris.

10. Prohibir que els mitjans comunitaris s'utilitzin per promoure iniciatives proselitistes, racistes, sexistes, feixistes o en general contràries als drets humans. El Consell de la Radiodifusió Lliure i Comunitària s'encarregarà de vetllar d'aquests aspectes.

11. Excloure de la categoria de mitjans sense ànim de lucre les associacions o fundacions vinculades a entitats comercials, partits polítics i organitzacions religioses. L'objectiu és garantir que el tercer sector no l'ocupin actors que ja gaudeixen de presència al sector públic o al sector privat comercial.

12. Garantir la sostenibilitat econòmica dels mitjans comunitaris a través de la creació d'un fons de garantia financera finançat a través d'un taxa del 2% sobre els ingressos comercials de les ràdios i televisions.

13. Anullar les sancions aplicades a mitjans de comunicació comunitaris i que tampoc s'instrueixin més expedients sancionadors per part de la Generalitat de Catalunya ni tampoc per part de l'Estat espanyol, amb la qual cosa instem al Govern que iniciï els tràmits necessaris per satisfer aquest objectiu.

14. Articular les mesures necessàries per fer efectiu el mandat de l'article 71 de la Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalu-

nya, precepte en el qual s'atribueix als poders públics la responsabilitat de «fomentar les iniciatives orientades al desenvolupament de l'activitat audiovisual sense ànim de lucre», així com «impulsar les iniciatives orientades a la constitució d'associacions de les entitats que desenvolupin una activitat audiovisual sense ànim de lucre».

15. Instar el Govern espanyol que compleixi i apliqui de forma immediata la disposició transitòria catorzena de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual, que permet «als serveis de comunicació comunitaris sense ànim de lucre que estiguessin en funcionament abans de l'1 de gener de 2009 [...] a optar a llicències o autoritzacions en l'àmbit de cobertura en el qual prestaven llur activitat».

16. Establir les mesures que permetin saber qui són els propietaris dels mitjans de comunicació que gaudeixen d'un llicència administrativa per usar l'espai radioelèctric definit com a bé públic.

17. Afavorir i potenciar el model de gestió basat en la coresponsabilitat i la cogestió entre la propietat i professionals en el marc del mitjans de la CCMA.

18. Garantir l'accés universal a les noves tecnologies, que s'ha de concebre com un servei públic, a través de polítiques públiques de connectivitat, telecomunicacions i processos d'alfabetització digital, així com la promoció de l'ús de plataformes obertes com ara el *software* lliure.

Palau del Parlament, 12 de juny de 2014

David Fernández i Ramos
Portaveu del Grup Mixt

— **Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre les mesures per a garantir la viabilitat i l'estabilitat de les entitats socials**

Tram. 302-00179/10

Presentació

Grup Parlamentari d'Esquerra

Republicana de Catalunya

Reg. 70279 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 17.06.2014

A LA MESA DEL PARLAMENT

J. Lluís Salvadó i Tenesa, portaveu adjunt, Pere Bosch Cuenca, diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament del Parlament, presenten la següent moció, subsegüent a la Interpe·llació al Govern sobre les mesures per a garantir la viabilitat i l'estabilitat de les entitats socials (tram. 300-00181/10).

Moció

El nostre país s'ha caracteritzat, des de fa una pila d'anys, per disposar d'un teixit associatiu amb un dinamisme i una vitalitat extraordinàries; bastit a partir de la participació cívica i solidària de molta gent. Durant els anys en què el pes de les administracions públiques era, en molts àmbits, pràcticament inexistent, les entitats van permetre atendre sectors vulnerables, reforçar la cohesió social, preservar i recuperar tradicions, introduir noves inquietuds i demandes de la ciutadania i contribuir a la preservació ambiental i al reforçament de la solidaritat amb d'altres països. En definitiva, van permetre mantenir el pols i la vitalitat del nostre país, sobretot tenint en compte la inexistència d'un Estat. Les entitats han constituït, durant molts anys, una de les principals estructures d'Estat del nostre país.

Avui, les entitats segueixen jugant un paper clau; i, al nostre entendre, cal que el segueixin jugant. A banda de l'aportació a la millora de la nostra societat, el fet associatiu ha contribuït a fomentar i vehicular la ciutadania responsable, que fa comunitat i estimula de participació ciutadana, que genera ocupació i participa de l'economia social, que introdueix els valors ètics i socials; i que es relaciona amb les administracions públiques a partir dels principis de la cooperació, la subsidiarietat i la independència. Tot i el pes que han adquirit les administracions en els darrers cinquanta anys, les entitats han seguit mantenint un paper remarkable, en bona part derivat de la voluntat de participació de la ciutadana i el sorgiment de noves necessitats socials, que demanen instruments molt més àgils i flexibles. Malgrat tot, la crisi actual està afectant directament el funcionament de moltes entitats, que travessen dificultats econòmiques que afecten i posen en perill un munt d'activitats i serveis. Cal trobar, doncs, mecanismes que preservin l'essència d'aquest immens patrimoni i que facilitin, des dels poders públics, el suport necessari per contribuir a la continuïtat dels seus projectes, atenent als principis de transparència, confiança mútua i simplificació administrativa.

El Govern de la Generalitat ha aprovat, des de fa alguns anys, diversos instruments per tal de concertar el suport al teixit associatiu. El 18 de març de 2008, després d'un procés participatiu llarg i intens, es va aprovar el Pla Nacional de l'Associacionisme i el Voluntariat, un instrument que contenia, a banda de mesures de suport al voluntariat (l'autèntic nervi de les entitats), d'altres destinades específicament a garantir un finançament suficient, a reforçar les estructures organitzatives, a millorar la transparència o a definir un nou marc de relacions amb l'Administració i les empreses.

En allò que fa referència a l'àmbit social, l'any 2003 es va aprovar el Llibre Blanc de Suport al Tercer Sector Social. Cinc anys més tard, s'aprovava el Pla de Suport al Tercer Sector Social 2008-2010. En aquest

document, es definien tot un seguit d'eixos estratègics, com ara garantir l'estabilitat econòmica del Tercer Sector Social, millorar la capacitació i la formació dels professionals de les entitats. Més recentment, el 17 de setembre del 2012, el govern va aprovar un nou Pla de Suport al Tercer Sector Social. Aquest document recull la voluntat «de col·laboració i suport mutu entre el Govern de la Generalitat i la Taula del Tercer Sector Social per tal de facilitar, potenciar i mantenir les activitats que les entitats socials duen a terme a Catalunya en l'àmbit de l'atenció a les persones». En el mateix document, es remarcava la voluntat «d'arribar a solucions i demostrin que és possible trobar una nova manera de relació entre l'Administració i les entitats socials, que faci front a les adversitats sorgides de la crisi per tal de mantenir el nostre model de benestar social, la protecció social i els drets socials de les persones més vulnerables de la nostra societat». El document conté 41 compromisos directes per part del Govern (obviem aquells que fan referència a l'Estat o a la mateixa Taula), aplegats en quatre grans apartats.

En qualsevol cas, sense negar la rellevància d'aquests instruments, resulta necessari impulsar tot un seguit de mesures que concretin els compromisos assumits pels diferents governs de la Generalitat respecte les entitats; i, per damunt de tot, ens permetin avançar cap a un nou paradigma en les relacions entre aquestes i les administracions públiques, fonamentat en la simplificació dels tràmits, la confiança mútua i la transparència. En alguns casos, es tracta d'impulsar mesures noves, reivindicades per les entitats i les federacions; en d'altres, d'unificar els criteris dels diferents departament de la Generalitat o de generalitzar bones pràctiques que impulsen algunes administracions i/o departaments.

És amb aquesta vocació de trobar una nova manera de relació entre l'administració i les entitats (i no només les socials) que el grup parlamentari d'Esquerra Republicana planteja la present moció, bàsicament centrada en quatre grans blocs: d'una banda, la simplificació de la gestió de les subvencions de la Generalitat de Catalunya; en segon lloc, l'impuls d'un acord amb la resta d'administracions per tal de coordinar les actuacions en aquesta matèria; en tercer lloc, les mesures que garanteixin l'estabilitat i la suficiència pressupostària de les entitats; i, en quart lloc, l'aprovació de criteris que afavoreixin i impulsin les clàusules socials. Finalment, proposem la creació d'una taula específica per tal de fer un seguiment de les anteriors mesures.

Les mesures que proposem pretenen avançar, doncs, cap a un canvi de paradigma en les relacions entre administracions i entitats. Aquest canvi, fonamentat en els criteris de simplificació, transparència i confiança mútua, s'ha de traduir en mesures concretes, immediates; i també, en la implementació progressiva de nous instruments per a construir un nou país, en el que les entitats esdevinguin una peça bàsica de la nostra vida

comunitària i trobin el suport públic necessari per part de l'administració.

Per tots aquests motius, el Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1. Aprovar, en el termini màxim de sis mesos, una instrucció interna, d'obligat compliment per a tots els departaments i organismes públics de la Generalitat, en la qual s'incorporin, com a mínim, les següents mesures destinades a simplificar la gestió de les subvencions de l'administració de la Generalitat per part de les entitats:

a. Sistematitzar i ordenar els terminis d'aprovació de les subvencions, fixant com a data límit per a la convocatòria el mes de febrer i per a la resolució, el mes d'abril.

b. Aplegar, en una mateixa convocatòria, tots els serveis d'una mateixa temàtica per tal de facilitar la tasca a les entitats que abasten un camp d'actuació més extens.

c. Clarificar i incorporar tots els requisits en les bases de cadascuna de les convocatòries.

d. Unificar, a través de les bases reguladores, els models d'instàncies, els requeriments i les modalitats de justificació de les subvencions; i, més concretament, reduir l'import requerit a les entitats a la mateixa quantitat concedida, fixant per a la resta una declaració responsable.

e. Introduir, de forma progressiva, la justificació econòmica a través d'una auditoria, d'una relació de les factures o de la tramesa de les mateixes per correu electrònic, bé i reservant-se la possibilitat de requerir els originals per a casos puntuals.

f. Concentrar les subvencions que reben les entitats de diferents departaments de la Generalitat, sense que això representi una disminució dels recursos que reben.

g. Incorporar la possibilitat que les entitats puguin destinar una quantitat mínima del 5% de la subvenció concedida a les despeses de personal, corrents o de funcionament ordinari, amb l'objectiu de garantir la seva estabilitat, sobretot en aquelles que, pel seu sector de treball, ho requereixin.

h. Establir i identificar clarament, per a cada subvenció, la persona de referència de l'administració, dedicada a fer un procés d'acompanyament de les entitats en tot el procés de relació amb l'administració, des de l'etapa de sol·licitud fins a la justificació de la subvenció. Aquesta persona facilitarà, a través de les federacions o dels recursos de la mateixa administració, els mecanismes de suport i formació necessaris per a la seva vinculació administrativa, atenent a la seva diversitat d'estructures i dimensions.

i. Incorporar, abans de cada convocatòria, sessions de formació obertes a les entitats, tan per donar compte

dels requeriments com per iniciar el procés d'acompanyament amb les entitats.

j. Reforçar el suport econòmic i/o material a les federacions d'entitats per tal de reforçar el seu paper com a prestadores de serveis comuns a les seves associades.

k. Avaluar, de forma sectorial i específica, el retorn social i associatiu de les convocatòries (a nivell d'incidència en l'estabilitat de l'entitat i en el territori, d'igualtat de gènere, per posar alguns exemples), com a mínim de forma bianual; i, d'acord amb aquesta, incrementar les subvencions i els convenis plurianuals destinats a les activitats i serveis que necessiten una mínima continuïtat.

2. Impulsar un acord amb les associacions municipalistes i les diputacions per tal de coordinar les actuacions de suport a les entitats del nostre país a partir dels següents objectius:

a. Coordinar els terminis de concessió, justificació i pagament de les subvencions per part de totes les administracions catalanes per tal de garantir la continuïtat dels projectes i la tasca de les entitats.

b. Creació d'un portal únic de suport a les entitats, amb l'oferta dels diferents ajuts atorgats per totes les administracions públiques catalanes i amb referències als ajuts de l'àmbit estatal i europeu.

c. Aconseguir que les entitats puguin sol·licitar, de forma conjunta, ajudes a diverses administracions per un mateix programa; i permetre, en els casos en que aquestes siguin concedides, que només hagin de justificar-lo a una d'aquestes.

d. Promoure un únic cens d'entitats, compartit per totes les administracions del nostre país, que substitueixi tots els registres públics existents i que esdevingui la base de dades suficient per a garantir les relacions d'aquestes amb les administracions. Establir el mecanisme d'actualització de les dades i d'utilització d'aquest cens per part de les diferents administracions.

3. Garantir l'estabilitat i la suficiència pressupostària de les entitats a través de les següents mesures:

a. Establir una línia de finançament de circulat per a les entitats del país, en concertació amb entitats financeres; i implementar mesures especials de suport financer per a les fundacions i associacions de l'economia social i del tercer sector, en matèria de serveis socials, sanitaris i educatius.

b. En el cas de les subvencions o altres sistemes de relació amb les entitats socials, el Govern fixarà en les bases o els convenis els terminis de pagament i, d'acord amb aquests, preveurà mecanismes de compensació en el supòsit que s'incomplixin, amb l'objectiu que les entitats socials no es vegin afectades per possibles endarreriments en els pagaments.

c. Garantir, de forma progressiva, el pagament de tot l'import de la subvenció a l'inici del projecte.

d. Agilitzar l'emissió dels certificats de reconeixement de deutes que demanen les entitats socials a fi de poder accedir a finançament bancari.

e. Impulsar mecanismes per automatitzar el pas de les subvencions als convenis plurianuals amb aquelles entitats que rebin subvencions per un mateix programa per un període mínim de dos anys.

4. Aprovar, en el termini màxim de sis mesos, una instrucció adreçada a tots els departaments de la Generalitat i a les empreses públiques, per tal d'introduir les clàusules socials en els contractes públics a través dels següents criteris:

a. Aplicar les recomanacions contingudes en l'Informe relatiu a la moció 3/X del Parlament de Catalunya sobre les polítiques de salut presentat a la Comissió de Salut del Parlament de Catalunya, tan aquelles que fan referència en l'acreditació; els plecs de clàusules i criteris d'adjudicació; la interlocució i execució contractual; la inspecció, control i exercici de la potestat sancionadora i el seguiment i avaluació contractual; i, igualment, les recomanacions de modificacions normatives.

b. Avaluar, de forma anual, l'aplicació de els clàusules socials, a través d'un informe que serà lliurat i presentat al Parlament de Catalunya.

5. Crear una Taula específica, amb presència dels agents socials, representants del tercer sector i els departaments implicats de la Generalitat, per tal de fer seguiment de l'aplicació de les clàusules socials i les mesures de simplificació, tal i com s'ha començat a implementar en alguns ajuntaments.

Palau del Parlament, 12 de juny de 2014

J. Lluís Salvadó i Tenesa

Pere Bosch Cuenca

Portaveu adjunt del GP d'ERC

Diputat del GP d'ERC

— **Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el Projecte de Llei orgànica per la qual es fa efectiva l'abdicació de Sa Majestat el Rei Joan Carles I de Borbó**

Tram. 302-00180/10

Presentació

Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa
Reg. 70367 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 17.06.2014

A LA MESA DEL PARLAMENT

Joan Herrera Torres, president del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, d'acord amb el que estableix l'article 139 del Reglament del Parlament, presenta la següent moció, subsegüent a la Interpellació al Govern sobre el Projecte de llei orgànica per la qual es fa efectiva l'abdicació de Sa Majestat el Rei Joan Carles I de Borbó (tram. 300-00182/10).

Moció

El Parlament de Catalunya:

1. Lamenta el caràcter d'urgència amb el que s'ha aprovat la Llei Orgànica que regula l'abdicació del cap d'estat.
2. Lamenta que l'acte de coronació s'hagi produït sense convocar una referèndum consultiu al Conjunt de l'Estat sobre la conveniència de continuar amb la monarquia.
3. Constata que el pacte constitucional en que es fonamenta la successió s'ha trencat des del punt de vista territorial, social i democràtic, negant-li legitimitat al relleu del cap d'estat, sense que hi hagi hagut l'aval de la ciutadania.
4. Reclama un referèndum consultiu entorn a monarquia o república.
5. Lamenta l'actitud poc democràtica que no permet la consulta ni a Catalunya ni a l'Estat.
6. Constata que el futur democràtic, social i legal i de convivència s'ha de fundar en l'exercici del dret a decidir.

Palau del Parlament, 13 de juny de 2014

Joan Herrera Torres
President del GP d'ICV-EUiA

4. **INFORMACIÓ**

4.67. **COMUNICACIONS DELS GRUPS PARLAMENTARIS I DELS DIPUTATS**

— **Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries**

Reg. 70586

Presentació

A LA MESA DEL PARLAMENT

Els diputats sotasignats, integrants, d'acord amb el que estableixen els articles 16.1.b i 23.b de la Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, demanen dictamen del Consell de Garanties Estatutàries sobre l'adequació a l'Estatut i a la Constitució del Decret llei 2/2014, del 10 de juny, de modificació de la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (tram. 203-00012/10), i d'una manera especial dels preceptes

EXTREMS OBJECTE DE PETICIÓ DE DICTAMEN I LA SEVA FONAMENTACIÓ

1. Possible infracció de l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya en relació a l'article 86.1 de la constitució espanyola.

Inexistència dels motius d'extraordinària i urgent necessitat que justifiquin l'aplicació de la figura excepcional de Decret llei per l'adopció de la modificació legislativa continguda en la part dispositiva, article únic de modificació de la disposició addicional 2ª de la Llei 31/2010, de 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona

El Govern de la Generalitat, en ús de la potestat que li atribueix l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, ha aprovat el Decret Llei 2/2014 de 10 de juny de modificació de la llei 31/2010 del 3 d'agost de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, l'objecte d'aquest Decret-Llei és –veure l'article únic–: la modificació de la disposició addicional Segona, de la Llei 31/2010, del 3 d'agost, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), que en el text actualment vigent i que es manté íntegrament com a apartat 1 en el D.L., on es reconeix que l'AMB té el caràcter d'Entitat local de l'aigua bàsica (ELA) de subministrament d'aigua en baixa i de sanejament, i es limita a afegir un apartat 2 en que es preveu la subscripció d'un conveni de col·laboració entre el govern de l'AMB i EL Govern de la Generalitat per establir un «marc d'atribució de recursos procedents del cànon de l'aigua per fer front a les despeses d'explotació, de reposició i d'inversió dels sistemes de sanejament en alta, així com les instal·lacions associades incloses les d'aigües pluvials i actuacions en el